

LUMEA SAU SUFLETUL ?

“Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?”

Matei 16:26

Trăim într-o lume în care tot mai mult contează câștigurile și dorința de a fi mai presus de tot și de toate, în care oamenii uită adevărata valoare și adevăratul câștig: cel al sufletului. Tot mai des oamenii uită să mai facă ceva pentru Domnul și pentru sufletul lor și se zbat pentru lucrurile lumești și fără importanță, trecătoare. Domnul așa de frumos

ne învață cum să ne îngrijim sufletul și cum să facem voia Lui, El îngrijindu-se de nevoile noastre. De multe ori uităm de Domnul când totul ne merge bine și suntem fericiți, uităm să Îi mulțumim pentru toată binecuvântarea și ajutorul Lui. Să ne ajute Domnul să realizăm că degeaba am câștiga toată lumea dacă ne-am pierde sufletul.

Lăcătuș Ramona

"Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău."

3Ioan 1:2

Cu acest verset m-a întâmpinat luna ianuarie în calendarul pe care îl am acasă. M-am gândit, cum ar fi dacă Dumnezeu ne-ar da sănătate și binecuvântări materiale în funcție de cum ne "sporește sufletul"? Probabil că mulți dintre noi am suferi de boli incurabile și abia ne-am duce zilele, dar Dumnezeu în bunătața Lui, nu ne face după păcatele noastre "ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât este de mare bunătața Lui pentru cei ce se tem de El".

În această epistolă, Ioan i se adresează unui creștin pe nume Gaiu, caracterizat de prosperitate spirituală, iar apostolul nu putea să dorească decât ca sănătatea fizică să-i sporească ca și sufletul. Sigur

ranța pe care Ioan o avea cu privire la evoluția lui Gaiu nu provenea din contactul personal cu acesta, pentru că erau departe unul de celălalt și comunicau prin scrisori, provenea din mărturia altora. Anumiți creștini veniseră în localitatea unde era Ioan și îi vorbiseră despre Gaiu, mărturiseau că adevărul rămânea în el și era un exemplu pentru cei din jur, la fel și noi avem datoria ca în această lume să fim sare și lumină pentru semenii noștri. Putem îndeplini aceste porunci doar dacă noi suntem sănătoși spiritual și în permanentă legătură cu Dumnezeu.

Considerând că suntem bogați spiritual, preaiubiților, doresc ca toate lucrurile să vă meargă bine, și sănătatea voastră să sporească tot așa cum sporește sufletul vostru.

Anca Sabău

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Cristina Goron**
Tehnoredactare: **Matei Dan**

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Cateheză
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

An XIII, nr. 638 din 17 februarie 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

„DUPĂ MINE, POTOPUL”?

„Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului! „Iată că vor veni vremuri când vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și ce au strâns părinții tăi până în ziua de azi; nu va rămâne nimic – zice Domnul. – Și vor lua din fiii tăi, care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și-i vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.” Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.” Și a adăugat: „Căci va fi pace și liniște în timpul vieții mele!”“
2 Împărați 20:16-19

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Cea mai mare poruncă**

pag. 4 **Lumea sau sufletul ?**

“Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic; ...”

1 Corinteni 15:10a

Atunci când prorocul Isaia i-a adus la cunoștință regelui Ezechia pedeapsa Domnului, datorită neascultării și mândriei sale, acesta s-a mulțumit să știe că acele crunte pedepse nu vor veni peste el în timpul vieții sale, ci se vor abate asupra urmașilor lui.

Deși, el însuși era vinovat de stărnirea mâniei lui Dumnezeu, se pare că nu prea a fost afectat de ceea ce va urma după el, atâta vreme cât știa că viața lui este la adăpost.

Se pare că regele Ezechia trăia mândnat de sloganul după care se călăuzesc și în zilele noastre foarte mulți oameni, adică „după mine, potopul”.

Interesant este că acest fel de a gândi l-a caracterizat tot pe un rege, care chiar și-a făcut o deviză de viață din cuvintele „după mine, potopul”. Cuvintele acestea îi sunt atribuite faimoasei curtezane de la curtea regelui Franței, marchiza de Pompadour, favorita regelui Ludovic al XV-lea. După ce le-a auzit, suveranul francez și-a însușit aces-

[Continuare pag. 2](#)

te cuvinte, făcând din ele un model de conduită, evident, un model strâmb, deoarece a dus o viață de desfrâu, huzur și desfătare, fără să îi pese de ceea ce se va întâmpla după moartea lui.

Tocmai de aceea, expresia „după mine, potopul”, a devenit eticheta care îi caracterizează pe cei care își trăiesc viața cu indiferență și nepăsare față de ceea ce se va întâmpla după ei, datorită felului în care și-au petrecut viața.

Atât regele Ezechia, cât și regele Ludovic al XV-lea al Franței, au greșit fundamental, definindu-și perspectiva de viață în felul acesta.

Este oare corect să ne mulțumim, știind că noi o să avem o viață liniștită, iar pentru aceasta n-ar mai trebui să ne intereseze de ceea ce se va întâmpla cu cei care vin după noi?

Cu siguranță că nu ne putem permite să trăim în așa fel încât generațiile care urmează să tragă ponoasele în urma noastră, ba chiar și dacă nu am fi vinovați de o trăire neglijentă, tot ar trebui să fim interesați de ceea ce lăsăm în urma noastră.

Oare ce facem noi pentru generațiile

care vin după noi? Ce se va întâmpla cu familia, cu societatea, cu biserica? Cum administrăm resursele naturale, cum îngrijim mediul care ne înconjoară, ce valori morale și spirituale lăsăm în urma noastră, dar mai ales cum am trăit în așa fel încât urmașii noștri să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu?

Nu este suficient să trăiești tu bine, dacă nu ai trăit în așa fel încât cei care vin după tine să dorească din toată inima să trăiască la fel.

Ne împlinim menirea atunci când croim urme drepte prin lumea de aici, dar în aceeași măsură, generațiile următoare sunt inspirate de felul nostru de viață, dorind să ne calce pe urme. Așadar, să nu trăim nicio clipă gândind, „după mine, potopul”, ci mai degrabă să facem tot ce ne stă în putință pentru ca urmașii să fie binecuvântați de Domnul, să-L caute din toată inima pe El, să aibă o relație personală cu Cristos, iar valorile susținute și practicate în timpul vieții noastre să aibă consecințe pozitive în generațiile care vor urma.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

CARTE DE VIZITĂ

(5;7;10)

TATIANA VODĂ - RITA
- zilieră -

Anagramați (amestecați literele) și veți afla numele primului rod din Europa al lui Pavel, cetatea natală și ocupația sa.

Dezlegare din numărul trecut:

COPERTĂ LITERARĂ:
APOCALIPSA, IOAN

Nu e cu putință a sluji lui Dumnezeu cu mulțumire, dacă nu-I mulțumim pentru toate: și pentru încercări și pentru viață liniștită.

Sf. Ioan Gură de Aur

Pentru cine vrea să creadă, am o mie de motive. Pentru cine nu vrea să creadă, n-am nici unul.

Fer. Augustin

CEA MAI MARE PORUNCĂ

“Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău ,cu toata inima ta ,cu tot sufletul tău ,și cu tot cugetul tau”

Matei 22,37

Dragostea este un cadou pe care Dumnezeu ni l-a dat odată cu crearea noastră. Dragostea nu este un produs al ființei umane. Nimeni de pe pământ nu poate să-și revendice dreptul că vreodată a inventat dragostea. Ea nu face parte din potențialul uman. Cred că cea mai bună definiție a dragostei care ne dă o identificare absolută a ei este definiția apostolului Ioan: **“ Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el ” 1 Ioan 4:16 .**

Dragostea noastră pentru Dumnezeu trebuie să fie o dragoste din toată inima, care să ne domine ființa, o dragoste inspirată de cea a lui Dumnezeu față de noi, datorită căreia a dat pe singurul Său Fiu pentru noi. El nu a măsurat prețul care trebuie să-L plătească pentru salvarea omenirii. Ceea ce cere Dumnezeu tuturor celor care cred în Hristos și primesc mântuirea Lui, este iubire plină de credință, în care Dumnezeu este atât de prețuit și respectat, încât în fiecare zi

„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul. Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele.” Coloseni 3:18-19

Cea mai mică unitate a vieții în grup este familia. Relațiile din familie sunt

tânjim după părtășia cu El, ne străduim să-L ascultăm și preocuparea să facem voia Lui este tot mai mare. Motivul dragostei noastre pentru Dumnezeu este Dumnezeu Însuși ca plenitudine a desăvârșirii. Dragostea pentru Dumnezeu trebuie să fie mai presus de orice și să fie statornică. Însă în Dumnezeu omul nu iubește numai pe Dumnezeu, ci și pe aproapele său și întreaga creație. Dacă iubești pe Dumnezeu, iubești și ceea ce iubește Dumnezeu.

Dacă vrei să porți în ființa ta o emblema divină, îmbrățișează dragostea lui Dumnezeu. Dragostea divină te include în familia Lui Dumnezeu. Numai prin acceptarea dragostei în inima ta poți să-L numești pe Dumnezeu "Tată".

Mihaela Ghiman

cele care contribuie cel mai mult la modelarea caracterului și la împlinirea sau degradarea unei personalități. Iată câteva reguli generale, atât pentru soț cât și pentru soție: (1) nu cicăli; (2) nu încerca să-ți domini partenerul; (3) nu critica; (4) apreciază cu sinceritate orice lucru bun, oricât de mic; (5) arată mici atenții. Un sfat pentru ambii soți: Ferește-te să te angajezi cu persoane de sex opus în acțiuni care te-ar putea atrage în relații care să-ți amenințe căsnicia.

Corneliu Goron